

רחל מרחלת על כל העולם

היה היו שני חברים

יוסי בן-ציון
משנה מקום — משנה מיקצוע

בגדים לבנים, פניו עטורים זקן והוא תבוש מיגבעת-קש לבנה, ומברך אותי לשלום. מה אגיד לכם, לקח לי כמה רגעים טובים עד שזיהיתי בו את איקא ישראלי. התלתלים המפורסמים שלו נעלמו כלא-היו, וגם הילוך-הפנתר המפורסם שלו התחלף בהילוך של איש מיושב. נכון שאתם כבר יודעים שהוא שינה את דר-הייו רי הפך ליהודי מאמין וכל זה, אבל זה עוד לא הכל.

איקא, שהיה נשוי בעבר הרחוק לבחורה בשם אילנה, עשה את זה טוב. אבל הפעם הוא נשא לו לאישה חסידה כשרה זיראתי שמיים גם היא. בת שלושים-ושמונה, בדיוק כמוהו, ואיתה הוא מקיים תרי"ג מיצוות בשכונת שערי-חסד שבירושלים. והנה, כמו שאני נפרדת מאיקא לשלום, אני מושיטה לו את ידי ללחיצת-יד, כמו קובל ביישוב. אבל איקא התעלם לחלוטין מהאקט הידידותי שלי. האמת היא שנעלבתי קצת. אבל מילא, אם התורה אסרת עליו — מי אני שאגיד מילה. וכך המשכתי לי, כמו שנאמר, ברחובה של עיר, מבלי לדעת שמעבר לפינה מצד פה לי הפתעה נוספת, לפי אותו עיקרון, שעדתי לי במעלה רחוב ביי-הודה, ואת מי ראות לפתע עיני אם לא את המשוור יוסי בן-ציון, ידו משכבר-הימים של איקא.

רגע, רגע, אל תקפצו למסקנות. יוסי לא נעשה אדוק או משהו כזה, והוא אפילו לא השתנה.

אבל בכל-זאת קרו לו כמה דברים. משוררנו, שהעתיק את מקום-מגוריו לעיר-הבירה, התמסד גם הוא, ואפשר לומר שהוא כבר לא עושה לחתיכות הבירה מה שנהג לעשות לחתיכות תל-אביב. כי את יוסי כבר לא רואים היום במסיבות או בשאר מקומות-המיפגש המקובלים. לעומת זאת הוא עוסק, לא תאמינו, במלאכת-כפיים, ככל האדם. ואפילו במלאכה ממוסדת, כעובד-משלה.

יוסי בן-ציון, המשורר שיצירותיו נלמדות בבתי-הספר, עובד היום כעובד משרד-התיקשרות, או יותר נכון, כדובר. מכאן שהוא הדובר היחיד בארץ (ככל הידוע לי) הנלמד בבתי-הספר התיכוניים.

אבל החשוב מכל הוא, שבימים אלה התבשר יוסי כי שמו עומד להפוך לערך באנציקלופדיה העברית, ובכך להפוך ל"נכס-צאן-ברזל של האומה. לפני מה שקורה להם לאחריה, לא אתם פלא אם גם יוסי יחליט באחד הימים, שתרי"ג מיצוות זה מה שרשם הרופא גם לו.

הפעם אני רוצה לספר לכם על שני חברים ותיקים, שני חברים שהם היום כבר לא-כלי-כך צעירים, אבל לעומת זה הם גם עוד לא-כלי-כך זקנים.

אני רוצה לספר לכם על הצייר איקא ישראלי ועל המשורר יוסי בן-ציון.

כך, היו ימים ששני החברים האלה לא היו זזים מדיזנוגוף, ואם הייתם עוברים שם ולא רואים אותם יושבים ברזל או בכסית, זה היה כאילו לקחו לו לרחוב דיזנוגוף את רוזל, ואת כסית, והרי דיזנוגוף בלי רוזל וכסית זה לא דיזנוגוף, נכון?

בקיצור, שני החברים הנ"ל היו יושבים להם באחד משני בתי-הקפה, ובייחוד ב"כסית, הנ"ל, ימים שלמים, ועוסקים במלאכת-קודש אחת-והיחידה: ליקוט חתיכות והוספתן לאוסף הפרטי שלהם. וככל שהחתיכות יותר צעירה — הרי זה משובח. גימנויסטיות בכלל היו משאחנפשים של השניים וחלומם הגדול, ואילו לזכותם ייאמר, שלא נזקקו למאמץ מיוחד כדי

נשבעת לכם, הקצב ההיסטרי הזה הורג אותי. ברצינות הכי גמורה. אני לא מס' פיקה לספר שההיא וההוא נפרדים, וכבר להיא יש הוא חדש, ולהוא יש היא חדשה, והסיפורים מסתבכים והולכים.

מה יהיה הטוף, בחיי שאני לא יודעת. קחו, למשל, את יצחק גיבלי (הקטן) ורעייתו עידית לבית לויג, שרק בשבוע שעבר סיפרתי לכם

שהם עומדים להתגרש ולתרוץ מסיי בת-גירושין, ולהד מין למטיבה את כל מאות האורחים ש"חגגו איתם את נ"י שואהם ולהחזיר להם את המתנות שקיבלו מהם פעם. סיפור טרי לגמרי, ממח שם.

עידית

אבל מה, עוד לא הספיק סיפורנו ל"התקור, וכבר חיממו אותו עוד פעם, ומי מקור מוסמן ביותר, אתם יכולים להאמין. את אילן, "היפה", אתם זוכרים? כמו בן. גם זה סיפור שהספיק להתקור רק בקושי. לפני כמה שבועות סיפרתי לכם עליו, ועל רותי הולצמן משלישיית שוקולד-מנטה-מסטיק. ועל זה שהיא יפה אמיתי שהולך רק עם חתיכות ידועות.

טוב, אז עכשיו יש לי שני פרטים חדשים. ראשית, אחרי חקירה-ובדיקה חתן ברר שבכלי-זאת יש לאילן, "היפה" שתי מישפחה, לכל המשפחות. שמו המלא הוא אילן חורש.

העובדה השנייה מרתקת לא-פחות. הרי ידועת שלו עם רותי הולצמן הסתיימה טר פית, וכעת הוא מנחם את — כמו, מוכי רחים לסגור מעגל — את עידית לויג, רעייתו-בנפרד ועוד-מעט גרושתו של גיבלי. שלא תגידו עלי שאני משאירה דברים פתוחים.

לא חשוב הגיל -

העיקר הנחת

אני יכולה להגיד לפחות שני דברים על הזמרת-מלחינה דרורה חבקין.

קודם-כל, שהיא לא אוהבת להישאר לבד. ובוזה אני לא יכולה להאשים אותה. ושנית, היא מתיידדת בעיקר עם צעירים, וגם בזה אני לא יכולה להאשים אותה.

דרורה שהיתה נשוי אה בומנו לרב נישרי מי שהיה מנהל החברה לפיתוח חוף אילת, וזאת התגרשה ממנו זמן רב לפני שנפטרה. ניהלה בומנו יחסי ידידות ארוכים עם הזמר מלחין רני ליטני, שאף התגורר איתו תה בדירתה שבר"חוב ביי-הודה ב"תל-אביב. דני ודרורה נחשבו כחוג נשוי

חבקין

לדירה מקסימה משלה, ברחוב הירקון. בחו"ל פגש צדוק, כידוע, את הדוגמנית עידית קמחי, ניהל איתה רומן קצר וסוער מאוד. אבל גם זה נגמרה, ועדית מצאה לה ינחומים בזרועותיו הקצרות והצעירות של איש להקת כוורת, רני סנדרסון.

אך ראה זה פלא, גם צדוק לא נשאר לבד. הוא חזר ארצה, ישר אל רחל פרי, ידידתו הוותיקה, וכעת הם שוב ביחד בדירה של רחל ברחוב הירקון. ותאמינו לי, הוא אוהב אותה והיא אוהבת אותו, וכל הסקנדלים שהיו ואלה שאולי עוד יהיו זה שום דבר. הם עוד יתחתנו בסוף, הוזה הזה, אתם עוד תראו.

ההרגל עושה את של

מה שעושה הזמן

מה אני אגיד לכם, התימניות האלו נורדות עם פלפל, שום דבר לא יעזור-נגד. הפעם יש לי סיפור קטן על תימנייה קטנה. לא אשת-חברה זוהרת, לא שחקנית ואפילו לא דוגמנית. סתם פקידה בבנק ישראלי לתעשייה, ושמה מלי.

אז למגי — זו שהיא תימנייה גיועית לכל הדיעות, היה חבר שקראו לו אלי ברלינגר, ואלי הנ"ל היה לא פחות ולא יותר מאשר בעל חנות הכלי-סטריאו פיליפס, זה שמכר מערכות-סטריאו לכל המיזומי.

אז כשמגי הכירה את אלי, הוא היה בכלל החבר של נורית היפה, שהיתה קור דם לכן חברתו של יהודה ברקן. ותאמינו לי, לקחת את אלי מזרועותיה של נורית, גיראה בימים ההם כמשימה בלתי-אפשרית כימעט. אבל מגי לא רק שעשתה את זה, אלא היא גם הפכה להיות החברה הקבועה של אלי ברלינגר.

אבל זה לא הספיק לה. יום אחד היא קמה, ארזה את המיזודות והודיעה לשר-אהבה-נפש שהיא נוסעת לגני-ירוק, ואם היא תחזור משם בכלל, אז זה יהיה אף-ורק כאשר נשואה. טראח.

החזיק מעמד זמן רב בלי הסחוג והחילבה. קם הגבר ונסע אחריה.

והנה, בימים אלה הם חוזרים ארצה כשי על אצבעותיהם נוצצות בגאווה שתי שיני-בנות, אחת לכל אחד. למען יראו ויידעון.

הוא, תעשיין בעל חברה בע"מ. היא, אשתו הנאוות, אשת-חברה ידועה וזוהרת. הם נישאו, בימים אלה ממש, זה לזו — בפעם השלישית! לא פחות.

בפעם הראשונה, נפרדו כשהאשה התאהבה ביהלומן ידוע. בפעם השנייה, כשהתאהבה באיש-עסקים. בפעם השלישית, התאהבה הגברת באיש-עסקים נוסף, ידוע יותר במעללו ובתעלוליו, מאשר בעסקיו.

הצמד-חמד, כלומר האשה והשלישי שלה, נסע לאירנפה ובילה שם ירח-דבש חלומי.

בסוף, החובות המישפחתיות קראו שניהם לשוב למולדת, אבל הזוג לא יתרו והמשיך להיפגש גם בתל-אביב.

אולם אישה-עסקים התעלולן התינוק במהרה מגבירת-לבבו המתגברת, וניתק את היחסים איתה.

וכך לא נותר לה לגברת אלא לחזור הביתה, אל החוקי שלה, בשלישית. אבל הפעם, נוסף לעצמה (וזה כבר משוה), הביאה איתה הגבירה גם חשבון תפוח בנק, מערכת-סטריאו משוכללת, ליבני-מיטה וכלי-בית, כיאה לכלה ראוייה. עם נדונייה, והכל.

כרוע מבלה הזוג המאושר והמחודש ירח-דבש שלישי באירופה. אני מקווה שגם את ירחי-הדבש הבאים כולם, הם יבלו אחד עם השנייה.